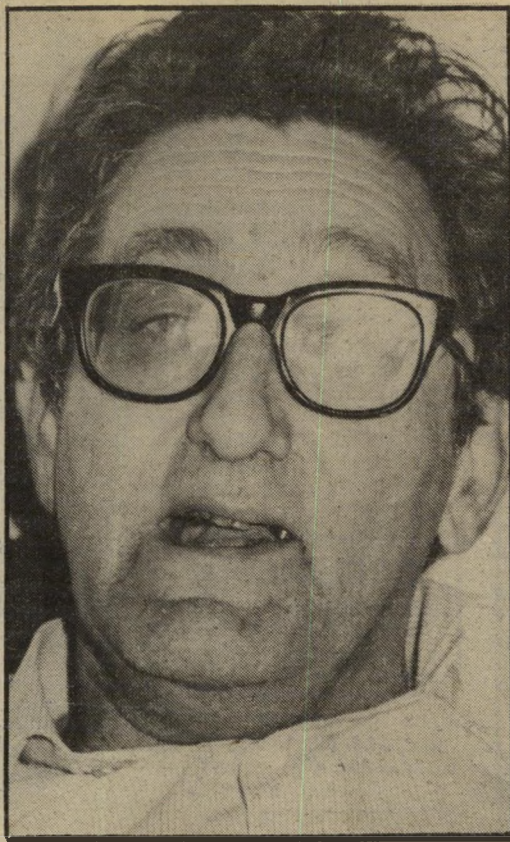

אלימלך רם:

**„לא אוהב את אוירת
הבורסה בכנסת!“**

מרדכי ירשובסקי:

**„אני בחור טוב,
בסך הכל!“**

רפאל בן-נתן:

**„הבשר הוא כשר,
אבל מסריח!“**

„כתבנו המדיני“, אלימלך רם, עומד לעזוב אותנו בשבוע הבא לטובת התפקיד החדש כ, כתבנו בווינגטון ובניו-יורק“. הוא יחליף את דן רביב, שעומד לסיים את שליחותו. רם משמש בתפקידו מאז נובמבר 1977, וידוע ככתב מדיני המקובל על כל החוגים הפוליטיים. מעולם לא היה שמו מעורב בשערוריה או ברכילות, והוא נחשב, הן על-ידי עמיתיו והן על-ידי הפוליטיקאים, כעיתונאי מכובד ביותר.

● גם אתה בורח בתקופה קשה זו מהי טלוויזיה, כמו רבים ומזכירים אחרים?

לא. בהחלט לא. אני נוסע לארצות-הברית למלא תפקיד עיתונאי. שאלו אותי אם זה שיא בקאריירה שלי ואם אני מתרגש. אני לא מתרגש ולא שואף לשיאים בקאריירה שלי.

● אתה נוסע בתקופה שבה יחסי ישראל-ארצות-הברית נמצאים בשפל.

ולכן זוהי תקופה יציאת המהלך לעיתונאי. אני מאמין שזו תהיה שנה מאוד אינטנסיבית. לדעתי, זו אשלייה להאמין שרגן הסתלק מהרעיונות שלו ומהתוכנית שלו. ואני אימרו את זה על סמך ועל בסיס מידע. לדעתי, אחרי שינוי הכוחות הזרים מלבנון, יחודשו שיחות האוטונומיה ואז רגן יעלה שוב. לפי מיטב המסורת הדיפלומטית, את הצעותיו, ויצור אנטגוניזם. מכיוון שבגין לא ישיב לו באותה לשון דיפלומטית. בקיצור, יהיה מעניין.

● ככתב מדיני, ציין באוזניך את אירועי השיא שכיסיית.

השיא היה, שאחרי שכיסיית במשך שנה וחצי את המשאומתן בין ישראל ומצרים, נסעתי לכנסת את הסכם השלום בווינגטון עם אלי ניסן ודן שילון. ליוויתי כעיתונאי את כל השלבים, עם המשברים ועם חידוש השיחות, ואני זוכר איך אחרי שחזרנו מווינגטון, ביום חמישי בלילה, נסענו ביום ראשון, האחד באפריל, עם בגין לביקורו הראשון בקאהיר, וכך נסגר מבחינתי מעגל הכנסת תהפוך לך?

● לא. אני לא אוהב את הכנסת. לא אוהב את אוירת הבורסה והסחר-מכר במיזנון. אני הייב להיות במיזנון כי זה חלק מהעבודה שלי. פשוט אין לי ברירה. המיזנון הוא המקום שבו אני מקבל מידע. אני ממש לא אוהב ליטב במיזנון.

● אזי בגלל מערכת האינפורמציית שם. אולי זאת הסיבה. תמיד כשאני נכנס למיזנון, אני מרגיש כאילו מונח לי משהו כבד על הראש.

אחרי פסילת „הפטריוט“ של חנוך לוויין, הציע חברי הכנסת מרדכי ירשובסקי בשם סיעת שינוי הצעת חוק לביטול הצנזורה על מחזות. הדבר היחיד שהוא משאיר בידי המעצה לביקורת הוא הגבלת גילם של הצופים. שאלתי את ירשובסקי:

● זה היה תרגיל ביחסי-ציבור, או שאתה באמת סבור שהחוק יעבור?

אני הכנתי את החוק הזה. אחרי שפסלו סצינה ארוטית בסרט של מיכל בתיאדם. אני נגד כל צנזורה על מחזות. ובסרטים צריך שיהיה סיווג לפי גילים. אני לא מוכן שמישהו יגיד לי מה טוב ומה רע.

● הגוף הזה הוא גוף פוליטי. זו הבעיה. לכן במיטטר דמוקרטי לא יתכן מוסד כמו צנזורה. שהקהל יראה את המחזה של חנוך לוויין ויצעק בתי שיארגן הפגנות. אבל בורג ואנשיו לא יגידו לקהל מה לראות ומה לא.

● אני חוזרת לשאלתי הקודמת. אתה סבור שתציתו להעביר את החוק?

כמוכן שהדתיים יעשו כל תרגיל אפשרי כדי לסכל את החוק. אבל העובדה שבפעם הראשונה דבר כזה עובר בקריאה טרומית, ושנאשים שהם בכותל המזרחי של הימין, כמו מיכאל קליינר, גאולה כהן ואהוד אולמרט, הצביעו איתנו, מעוררת תיקוה שזה יעבור במוקדם או במאוחר. אולי הדתיים ינסו לטרפד את זה פעם או פעמיים, אבל בסוף זה יעבור.

● אפילו בן-אלישר אמר לי שהוא מצטער שהתקום עם דב זכין, שהיה צריך ללכת להלווייה. מכיוון שהוא היה מצביע כנגד החוק. זה פן אחר של ההפגנה שהתקיימה בכרימלניישראל, ואני גאה שאני לוקח בה חלק. את רוצה לשמוע עוד משהו? אני בחור טוב בסך הכל?

נשתי את מזכיר המפד"ל, רפאל בן-נתן בברית המילה של בנו של בן-ציון שירה, יועצו של שריהפניס, יוסף בורג. שיחת הברית היתה פסילת מחזהו של חנוך לוויין, „הפטריוט“. לא שלא ידעתי מה תהיה דעתו של בן-נתן על הפסילה הזו, חשבתי שחשוב להביאה לידיעת הקוראים.

● נה. מה את חושבת, התיאטרון בישראל הוא לא פרטי. אם הוא היה פרטי, לא הייתי יכול להתערב. אבל כל זמן שהתיאטרון הם ציבוריים, אי-אפשר לתת להם לפגוע בקודשיישראל ובקודשי היהדות. אי-אפשר שהם יתנו טכספיה-ציבורי גם יפגעו בציבור.

● המועצה לביקורת סרטים ומחזות פוסלת גם מחזות בתיאטרונות פרטיים.

● צריך ליהיה מישהו שישיג על רמה סבירה. מי אמר דך שהמחזה של חנוך לוויין אינו עני רמה סבירה?

● שאלו פעם רב: בשר נפל לסיר-לילה, האם הבשר כשר? השיב להם הרב: הבשר הוא כשר, אבל מסריח. אז אני לא אומר שהמחזה הוא לא על רמה. אבל הוא מסריח.